

Χαίρε

ΙΟΥΛΙΟΣ 2026
Τεύχος 31

Απάνθισμα στίχων

«Εγώ είμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστι.»

(Κατὰ Ἰωάννην ιε', 1)

«Εγώ είμαι το αληθινό κλήμα κι ο Πατέρας μου είναι ο αμπελουργός.»

«Πᾶν κλήμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, αἶρει αὐτό, καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. Ἦδη ὑμεῖς καθαροὶ ἐστε διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα ὑμῖν. Μείνατε ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν ὑμῖν. Καθὼς τὸ κλήμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἄφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε. Ἐγὼ είμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. ὁ μένων ἐν ἐμοὶ καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολὺν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. Ἐὰν μὴ τις μείνῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλήμα καὶ ἐξηράνθη, καὶ συνάγουσιν αὐτὰ καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται. Ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ καὶ τὰ ρήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσασθε, καὶ γενήσεται ὑμῖν. Ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε, καὶ γενήσεσθε ἐμοὶ μαθηταί.»

(Κατὰ Ἰωάννην ιε', 2-8)

«Κάθε κληματόβεργα πάνω μου που δεν κάνει καρπὸ την κόβει· και κάθε κληματόβεργα που κάνει καρπὸ την κλαδεύει, για να καρποφορήσει περισσότερο. Εσεῖς εἶστε κιόλας κλαδεμένοι και καθαροὶ εξαιτίας των ὄσων σας ἔχω διδάξει. Μείνετε ενωμένοι μαζί μου· τότε θα ἴμαι κι εγὼ ενωμένος μαζί σας. Ὅπως η κληματόβεργα δεν μπορεί να καρποφορήσει ἀπὸ μόνη της, αν δεν εἶναι ενωμένη με το κλήμα, το ἴδιο κι εσεῖς, αν δε μείνετε ενωμένοι μαζί μου. Εγὼ είμαι το κλήμα, εσεῖς οι κληματόβεργες. Εκείνος που μένει ενωμένος μαζί μου κι εγὼ μαζί του, αὐτὸς δίνει ἀφθονο καρπὸ, γιατί χωρὶς ἐμένα δεν μπορείτε να κάνετε τίποτε. Αν κάποιος δεν μένει ενωμένος μαζί μου, θα τον πετάξουν ἔξω σαν την κληματόβεργα και θα ξεραθεῖ. Τις βέργες αὐτές τις μαζεύουν, τις ρίχνουν στη φωτιά, και καίγονται. Αν μείνετε ενωμένοι μαζί μου και τα λόγια μου μείνουν ζωντανά μέσα σας, ὅ,τι θελήσετε ζητήστε το και θα σας δοθεῖ. Με αὐτὸ τον τρόπο φανερώνεται η δόξα του Πατέρα μου: ὅταν εσεῖς δώσετε ἀφθονο καρπὸ κι αποδειχθεῖτε ἔτσι μαθητές μου.»

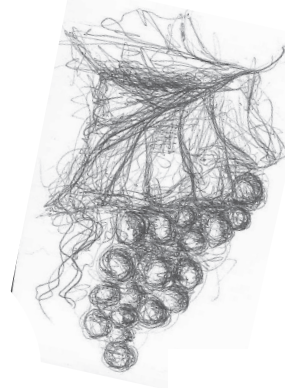

Από την Αγία Γραφή

Κήρυγμα Ευαγγελικό

Anthony Bloom

(Metropolitan of Sourozh (1914- 2003))

Κυριακή Η' Ματθαίου

(Ματθαίου ιδ', 14 – 22)

Ερμηνεία στην περικοπή των Πέντε Άρτων

Εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος.

Χρόνο με τον χρόνο και από γενιά σε γενιά, διαβάζουμε το Ευαγγέλιο σε νέα πλαίσια και υπό το πρίσμα σημερινών καταστάσεων, είτε είναι προσωπικές ή ιστορικές. Και κάθε φορά το ένα ή το άλλο εδάφιο μπορεί με διαφορετικό τρόπο να προκαλεί την προσοχή μας.

Σήμερα διαβάσαμε την περικοπή για τον χορτασμό του πλήθους από τον Χριστό. Και πιο συχνά έχουμε διαβάσει στα κείμενα των Πατέρων και σε πνευματικούς συγγραφείς για το αίσθημα της κατάπληξης στο έλεος του Θεού και της δύναμης, που μπορούσε να θρέψει τόσους πολλούς με τόσο λίγα, που πράγματι κάνει θαύματα σ' έναν κόσμο τόσο πολύ αποξενωμένο από Εκείνον, όταν μονάχα μια υποψία πίστης, μια ρωγή στην αρματωσιά της απιστίας μας θα του επέτρεπε να ενεργήσει.

Και σήμερα, διαβάζοντας την Ευαγγελική περικοπή, με ξάφνιασαν ξανά τα λόγια του Χριστού. Οι μαθητές τού κάνουν έκκληση να διώξει τα πλήθη, επειδή η μέρα έφθασε στο τέλος της, επειδή η απόσταση από το μέρος που βρίσκονται μέχρι τα γειτονικά χωριά είναι μεγάλη, η κούραση και το σκοτάδι θα τους καταβάλουν εάν παραμείνουν εκεί περισσότερο. Έμειναν χωρίς φαγητό μια ολόκληρη μέρα, ακούγοντας τον ζωηφόρο λόγο του Χριστού.

Ο Χριστός λέει στους μαθητές: «Όχι, δεν χρειάζεται να φύγουν· δώστε τους εσείς να φάνε.» Πώς μπορούν να θρέψουν ένα πλήθος τόσο μεγάλο, χιλιάδες άνδρες, γυναίκες, παιδιά,

ενώ το μόνο που έχουν είναι πέντε ψωμιά και δύο ψάρια; Και εδώ είναι η πρόκληση που απευθύνει ο Χριστός σ' εκείνους και σ' εμάς. Ναι, ο Θεός μπορεί να πραγματοποιήσει αυτό το θαύμα· αλλά όχι αν δεν συμβάλουμε σ' αυτό απλόχερα και μ' ανοιχτή καρδιά. Δεν είπε στους μαθητές του «κρατήστε όσο περισσότερα τρόφιμα μπορείτε για σας, και δώστε τα υπόλοιπα, ό,τι απέμεινε, στους άλλους. Τους λέει «πάρτε ό,τι έχετε και δώστε τα όλα...» Αυτό που απλά μας λέει ο Θεός είναι «δώστε ό,τι μπορείτε και αφήστε με μετά να ενεργήσω· μη μου ζητάτε να κάνω ένα θαύμα, ενώ μπορείτε να το κάνετε μόνοι σας.»

Οι Απόστολοι μπορούσαν να κάνουν λίγα πράγματα· μπορούσαν να μοιράσουν πέντε άρτους και δύο ψάρια· αλλά εμείς μπορούμε να μοιράσουμε τόσα πολλά! Εάν οι καρδιές μας ήταν ανοιχτές, ο Θεός θα έκανε τις πέτρινες καρδιές μας καρδιές ζωντανές, αν είχαμε μάθει τι σημαίνει να είμαστε γενναιόδωροι και υπεύθυνοι ο ένας προς τον άλλον, αν είχαμε μάθει λίγο, τόσο λίγο! Αν είχαμε μάθει να αγαπάμε στην πράξη τον πλησίον μας, τότε δεν θα υπήρχε πείνα στον κόσμο.

Και αυτό που μας λέει σήμερα το Ευαγγέλιο είναι «κοιτάξτε γύρω σας, σε κάθε πρόσωπο που πεινάει, που δεν έχει στέγη, που βρίσκεται σε ανάγκη και θυμηθείτε ότι καθένα από αυτά τα πρόσωπα είναι δική σας ευθύνη, η πείνα τους, η έλλειψη στέγης, η δυστυχία τους είναι αποτέλεσμα του πλούτου, της άνεσης, και της άρνησής σας να μοιραστείτε, να προσφέρετε. Όχι να δώσετε περισσότερο απ' ό,τι έχετε, απλά να δώσετε.

Ένας Άγιος, του οποίου το όνομα δεν θυμάμαι τώρα, γράφει σ' ένα κείμενό του ότι όποτε τρώει μια μπουκιά που δεν του είναι απαραίτητη, όποτε αποκτά ή κατέχει οτιδήποτε πέρα από τις απόλυτες ανάγκες του, το κλέβει από τους πεινασμένους, από τους άστεγους, από αυτούς που δεν έχουν ρούχα, είναι κλέφτης.

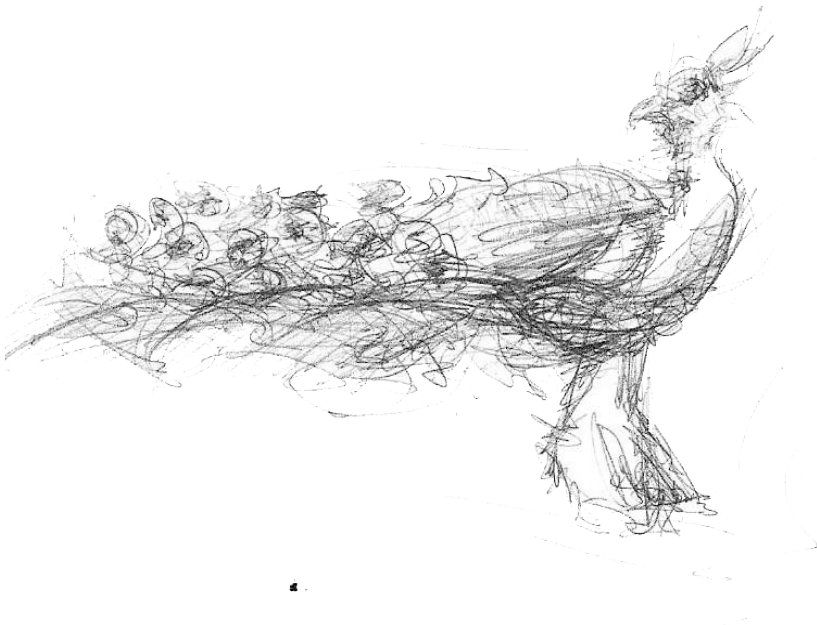
Ας μας προβληματίσουν τα λόγια του Χριστού: «δεν χρειάζεται να φύγουν μακριά μου για να φάνε· δώστε τους ό,τι χρειάζονται.» Και αν κοιτάξουμε γύρω μας, όχι μακριά, αλλά ακριβώς δίπλα μας, τις ανάγκες των ανθρώπων που πεινάνε, που είναι άστεγοι, που είναι στερημένοι από δικαιώματα ή απλά τους γείτονές μας που είναι κάποιες φορές τόσο

μοναχικοί, που χρειάζονται έναν λόγο παρηγοριάς, φιλία, αλληλεγγύη, θα μπορούσαμε να κάνουμε πράξη την εντολή του Χριστού.

Ο Χριστός είπε «δώστε ό,τι έχετε» και ίσως θα πει σε μας, εκτιμώντας τη λιγοστή πίστη που έχουμε, τη στενότητα και τη σκληρότητα της καρδιάς μας: «Δώστε ό,τι είναι περιττό στη ζωή σας, ό,τι ξοδεύετε για τον εαυτό σας χωρίς να χρειάζεται, δίχως ν' αντλείτε απ' αυτά αληθινή χαρά και ικανοποίηση, δώστε τα και τότε αφήστε τον Θεό να ολοκληρώσει το δώρο Του, να κάνει τα υπόλοιπα.»

Αυτή είναι η κρίση του Θεού επάνω μου· είναι επίσης το κάλεσμα που απευθύνει στον καθένα από σας. Αμήν.

Πηγή: www.agiazoni.gr

Αγίου Προφυρίου

Στην προσευχή σημασία έχει η ένταση

Σημασία στην προσευχή έχει όχι η χρονική διάρκεια αλλά η ένταση. Να προσεύχεστε έστω και πέντε λεπτά, αλλά δοσμένα στον Θεό με αγάπη και λαχτάρα. Μπορεί ένας μία νύχτα ολόκληρη να προσεύχεται κι ο άλλος μονάχα πέντε λεπτά κι αυτή η προσευχή των πέντε λεπτών να είναι ανώτερη. Μυστήριο αυτό βέβαια, αλλά έτσι είναι. Ακούστε με, παιδιά μου, να σας πω ένα παράδειγμα.

Ένας μοναχός βάδιζε στην έρημο κι εκεί συνάντησε έναν άλλο μοναχό. Χαιρετίστηκαν.

- Από πού έρχεσαι; του λέει.
- Από το χωριό τάδε.
- Πώς περνάτε εκεί πέρα;
- Έχουμε φοβερή ανομβρία. Έχουμε στενοχώρια.
- Ε, και τι κάνατε; Προσευχηθήκατε;
- Ναι.
- Έβρεξε;
- Δεν έβρεξε.

- Φαίνεται, λέει, δεν θα προσευχηθήκατε εκτενώς. Ας κάνουμε και μια προσευχούλα εδώ στον Θεό να βοηθήσει.

Κι όπως ήταν εκεί, άρχισαν να προσεύχονται. Αμέσως ήλθε ένα μικρό σύννεφο που μεγάλωσε, μαύρισε, κατέβηκε κάτω και να! Έριξε πολλή βροχή. Τι έγινε εδώ; Έγινε εκτενής προσευχή. Λίγη προσευχή κάνανε κι έβρεξε. Αλλά σημασία είχε η ένταση.

«Εμπόνως και εντόνως», που λέγει ο Άγιος Μακάριος. Ο Άγιος Μακάριος προσευχόταν εκτενώς εξ όλης ψυχής και εξ όλης καρδιάς και εξ όλης διανοίας. Είχε δοθεί ψυχή τε και σώματι στη λατρεία. Μπορεί έτσι να σήκωνε το χέρι του και να έμενε ξερό από την υπερένταση.

Το ίδιο και αυτός που κάνει μία κατάρα και σηκώνει το χέρι εναντίον κάποιου μπορεί να μεταδώσει το κακό.

Κάποιος μου είπε:

- Θέλουμε να μας κάνεις προσευχή.

Του απάντησα:

- Θα προσευχηθώ με την καρδιά μου, με ταπείνωση στον Κύριο. Θα προσευχηθώ «συνετώς».

Λέει:

- Τι θα πει «συνετώς»;

- Δηλαδή προσευχή ενσυνείδητη, με συγκεντρωμένο τον νου. Να! Μια φορά είχε μαζευτεί κόσμος σε μια πλατεία και ζητούσαν τον προφήτη Δαβίδ να τους μιλήσει, γιατί είχε συμβεί κάποιο γεγονός σπουδαίο κι όλος ο κόσμος φώναζε. Και βγήκε ο προφήτης και τους λέγει:

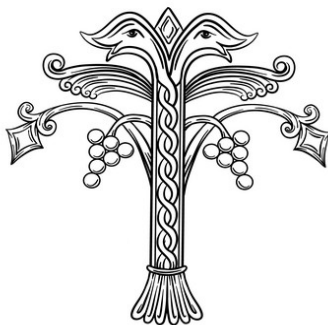
«Ψάλατε τω Θεώ ημών, ψάλατε·
ψάλατε τω Βασιλεί ημών, ψάλατε·
ότι Βασιλεύς πάσης της γης ο Θεός·
ψάλατε συνετώς».

Ευχαριστήθηκε και μου είπε:

- Πού βρίσκεται στην Αγία Γραφή, να πάω να το βρω; Ποιος ψαλμός είναι;

- Νομίζω, του λέω, ότι αρχίζει έτσι: «Πάντα τα έθνη κρατήσατε χείρας, αλαλάξατε τω Θεώ εν φωνή αγαλλιάσεως...».

Πηγή : Απόσπασμα από το βιβλίο Βίος και Λόγοι Γέροντος Πορφυρίου, Έκδοση Ιεράς Μονής Χρυσοπηγής.

Προσευχή Οσίων Παϊσίων

Κύριε ημών Ιησού Χριστέ,

Μην εγκαταλείπεις τους δούλους Σου που ζουν μακριά από την Εκκλησία, η αγάπη Σου να ενεργήσει και να τους φέρει όλους κοντά Σου.

Μνήσθητι, Κύριε, των δούλων Σου που υποφέρουν από τον καρκίνο.

Των δούλων Σου που υποφέρουν από μικρά ή μεγάλα νοσήματα.

Των δούλων Σου που υποφέρουν από σωματικές αναπηρίες.

Των δούλων Σου που υποφέρουν από ψυχικές αναπηρίες.

Μνήσθητι των αρχόντων και βοήθησέ τους να κυβερνούν χριστιανικά.

Μνήσθητι, Κύριε, των παιδιών που προέρχονται από προβληματικές οικογένειες, των προβληματικών οικογενειών και των διαζευγμένων.

Μνήσθητι, Κύριε, των ορφανών όλου του κόσμου, όλων των πονεμένων και των αδικημένων στη ζωή, όσων έχουν χάσει τους συζύγους τους.

Μνήσθητι, Κύριε, όλων των φυλακισμένων, των αναρχικών, των ναρκομανών, των φονέων, των κακοποιών, των κλεφτών, φώτισε και βοήθησέ τους να διορθωθούν.

Μνήσθητι όλων των ξενιτεμένων. Όλων όσων ταξιδεύουν στη θάλασσα, στην ξηρά, στον αέρα και φύλαξέ τους.

Μνήσθητι της Εκκλησίας μας, των πατέρων (κληρικών) της Εκκλησίας και των πιστών.

Μνήσθητι, Κύριε, όλων των μοναστικών αδελφοτήτων, ανδρικών και γυναικείων, των γερόντων και των γερωντισσών και όλων των αδελφοτήτων και των αγιορειτών πατέρων.

Μνήσθητι, Κύριε, των δούλων Σου που είναι σε καιρό πολέμου.

Όσων καταδιώκονται στα βουνά και στους κάμπους.

Όσων είναι σαν κυνηγημένα πουλάκια.

Μνήσθητι των δούλων Σου που άφησαν τα σπίτια τους και τις δουλειές τους και ταλαιπωρούνται.

Μνήσθητι, Κύριε, των φτωχών, αστέγων και προσφύγων.

Μνήσθητι, Κύριε, όλων των εθνών, να τα έχεις στην αγκαλιά σου, να τα σκεπάζεις με την αγία Σου Σκέπη, να τα φυλάγεις από κάθε κακό και από τον πόλεμο. Και την αγαπημένη μας Ελλάδα μέρα και νύκτα να την έχεις στην αγκαλιά σου, να τη σκεπάζεις με την αγία Σου Σκέπη, να τη φυλάγεις από κάθε κακό και από τον πόλεμο.

Μνήσθητι, Κύριε, των ταλαιπωρημένων εγκαταλελειμμένων, αδικημένων, δοκιμασμένων οικογενειών και δώσε πλούσια τα ελέη σου σ' αυτές.

Μνήσθητι των δούλων σου που υποφέρουν από ψυχικά και σωματικά προβλήματα πάσης φύσεως.

Μνήσθητι όσων βρίσκονται σε απόγνωση, βοήθησε και γαλήνευσέ τους.

Μνήσθητι, Κύριε, των δούλων Σου που ζήτησαν τις προσευχές μας.

Μνήσθητι και πάντων των απ' αιώνος κεκοιμημένων και ανάπαυσον αυτούς.

Πηγή: Ο ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ ΜΑΖΙ ΜΑΣ, ΕΜΕΙΣ ΕΙΜΑΣΤΕ ΜΑΖΙ ΤΟΥ; ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ

Από τους λόγους των Πατέρων

Ο άρτος της ζωής

(Ματθ. ιδ', 14-22)

Καραβιδόπουλος Ιωάννης
(Καθηγητής Πανεπιστημίου)

Ο χορτασμός του πεινασμένου λαού στην Παλαιστίνη αποτελούσε σημάδι μεσσιανικό: Αυτός που δίνει τροφή στα πλήθη και μάλιστα με τρόπο υπερφυσικό δεν μπορεί παρά να είναι ο αναμενόμενος Μεσσίας. Γι' αυτό και τη στιγμή του συγκλονιστικού πειρασμού μετά τη βάπτιση, λέγει ο σατανάς στον Χριστό : «Αν είσαι Υιός του Θεού, πες να γίνουν αυτές οι πέτρες ψωμιά» (Ματθ. 4, 3. Λουκ. 3-4), για να λάβει την απάντηση: «Ο άνθρωπος δεν ζει μόνο με το ψωμί αλλά με κάθε λόγο που βγαίνει από το στόμα του Θεού». Ωστόσο, όταν ο ίδιος έκρινε πως ήλθε η κατάλληλη στιγμή, έκανε το θαύμα του πολλαπλασιασμού των άρτων και χόρτασε πέντε χιλιάδες λαού.

Το γεγονός αυτό αφηγούνται όλοι οι ευαγγελιστές (βλ. Μαρκ. 6, 31-44. 8, 1-9. Ματθ. 14, 14-22. 15, 32-39. Ιωάν. 6, 1-15), όχι μόνο γιατί είναι εντυπωσιακό και μοναδικό στο είδος του, αλλά γιατί κρύβει μέσα του έναν βαθύτερο συμβολισμό και ένα ουσιαστικότερο περιεχόμενο. Αποτελεί θαύμα του μίσους και της κακίας που εκπλήσσει όλους μας το ότι σήμερα με τόσο πλούτο και με τόσες παραγωγικές πηγές στον κόσμο, εκατομμύρια άνθρωποι υποσιτίζονται και πεθαίνουν από πείνα. Πολύ περισσότερο είναι θαύμα της αγάπης του Θεού το ότι με πέντε ψωμιά και δυο ψάρια χορταίνουν πέντε χιλιάδες άνθρωποι!

Στο θαύμα αυτό, για το οποίο κάνει λόγο η σημερινή περικοπή, είδε η Εκκλησία μας ένα ουσιαστικότερο περιεχόμενο: αναγνώρισε την προτύπωση του «άρτου της ζωής», της πραγματικής τροφής που όποιος την τρώγει ζει αιώνια, χωρίς να φοβάται την πείνα και τον θάνατο. Και ο άρτος αυτός είναι ο ίδιος ο Υιός του Θεού που προσφέρεται να θανατωθεί στον σταυρό, για να ζήσει ο κόσμος. Ο ευαγγελιστής Ιωάννης ευθύς μετά τη διήγηση του θαύματος, παραθέτει μία ομιλία του Ιησού περί θείας Ευχαριστίας, στην οποία λέγει μεταξύ άλλων τα εξής: «Αυτός που τρώει τη σάρκα μου και πίνει το αίμα μου έχει ζωή παντοτινή κι εγώ θα τον αναστήσω την έσχατη ημέρα» (Ιωάν. 6, 54). Πολύ σοφά οι Πατέρες της Εκκλησίας χαρακτήρισαν το σώμα και το αίμα του Χριστού, που προσφέρεται στον άνθρωπο με το μυστήριο της θείας Ευχαριστίας, «φάρμακο αθανασίας», γιατί η τροφή αυτή δεν χορταίνει τις υλικές ανθρώπινες ανάγκες αλλά την πείνα και δίψα της αιωνιότητας.

Να γιατί ο Χριστός αποφεύγει τις ενθουσιώδεις εκδηλώσεις του λαού, κατά τη διήγηση του θαύματος από τον ευαγγελιστή Ιωάννη. Ο λαός βλέπει στον πολλαπλασιασμό των άρτων την ικανοποίηση των υλικών αναγκών του και σπεύδει να αρπάξει τον ισχυρό προστάτη του και να τον ανακηρύξει βασιλιά. Ο Χριστός όμως ξεφεύγει και πηγαίνει στο όρος να προσευχηθεί. Δεν πρέπει να μείνουν στο εξωτερικό σημάδι. Ο νους του είναι προσανατολισμένος στην Εκκλησία που πρόκειται να ιδρυθεί και για την οποία το θαύμα αυτό είναι μια προεικόνιση της θείας Ευχαριστίας. Άλλωστε και η ορολογία της διηγήσεώς μας («λαβών», «αναβλέψας εις τον ουρανόν», «ευλόγησε», «και κλάσας έδωκε») μας ενθυμίζει τη διήγηση περί του Μ. Δείπνου (Ματθ. 26, 26-29. Μαρκ. 14, 22-25. Λουκ. 22, 15-20). Κι ακόμη, ας προσθέσουμε ένα άλλο στοιχείο από την εικονογραφική παράδοση της Εκκλησίας, που ενισχύει την παραπάνω ερμηνεία: η παρουσία των ιχθύων στις συμβολικές

παραστάσεις της θείας Ευχαριστίας, στις τοιχογραφίες των κατακομβών, μαρτυρεί ότι στο θαύμα του πολλαπλασιασμού των άρτων, είδε η Εκκλησία τον χορτασμό των ανθρώπων με τον «άρτον της ζωής».

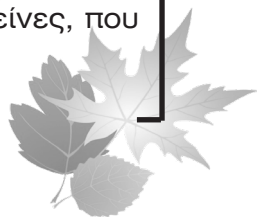
Το μήνυμα της περικοπής μας μπορεί να συνοψιστεί στα εξής: ο Χριστός δεν εκπροσωπεί απλώς μία ωραία και υψηλή διδασκαλία που εξυψώνει ηθικά τους ανθρώπους, αλλά είναι και μυστήριο, το μυστήριο του άρτου και του οίνου, που αποτελεί πηγή ζωής και φάρμακο αθανασίας. «Εάν τις φάγη εκ τούτου του άρτου, ζήσεται εις τον αιώνα» (Ιωάν. 6, 51).

Πηγή: https://kirigmata.blogspot.com/2014/08/blog-post_59.html#more

Από τις διδασχές του Αγίου Νεκταρίου

Αδελφοί μου! Η ευτυχία βρίσκεται μέσα στον ίδιο σας τον εαυτό, και μακάριος είναι ο άνθρωπος που το κατάλαβε αυτό. Εξετάστε την καρδιά σας και δείτε την πνευματική της κατάσταση. Μήπως έχασε την παρρησία της προς το Θεό; Μήπως η συνείδηση διαμαρτύρεται για παράβαση των εντολών Του; Μήπως σας κατηγορεί για αδικίες, για ψέματα, για παραμέληση των καθηκόντων προς τον Θεό και τον πλησίον; Ερευνήστε μήπως κακίες και πάθη γέμισαν την καρδιά σας, μήπως γλίστρησε αυτή σε δρόμους στραβούς και δύσβατους...

Δυστυχώς, εκείνος που παραμέλησε την καρδιά του, στερήθηκε όλα τ' αγαθά κι έπεσε σε πλήθος κακών. Έδωξε τη χαρά και γέμισε με πίκρα, θλίψη και στενοχώρια. Έδωξε την ειρήνη και απόκτησε άγχος, ταραχή και τρόμο. Έδωξε την αγάπη και δέχτηκε το μίσος. Έδωξε, τέλος, όλα τα χαρίσματα και τους καρπούς του Αγίου Πνεύματος, που δέχτηκε με το βάπτισμα, και οικειώθηκε όλες τις κακίες εκείνες, που κάνουν τον άνθρωπο ελεεινό και τρισάθλιο.

Να μην είμαστε στενόγυχοι, στενόκαρδοι.
Να φύγει αυτή η μιζέρια που έχουμε.
Πλάσματα του Θεού είμαστε!

Αρχιμανδρίτης Συμεών Κραγιόπουλος (1926–2015).

Μέρος Β'

Να πούμε το ναι παραδομένοι στον Θεό

Ζούμε βέβαια ακόμη σ' αυτόν τον κόσμο και περνούμε τα βάσανα που περνούμε και ανά πάσα στιγμήν κινδυνεύουμε να πέσουμε, αν δεν προσέξουμε. Αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι είναι απαραίτητο να συμβεί έτσι. Εφόσον μας κάλεσε ο Κύριος, εφόσον μας έκανε δικούς του, εφόσον μας τρέφει μέσα στην Εκκλησία με τα μυστήριά του, με τον ίδιο τον εαυτό του, όπως ο πελεκάνος –ώσπερ πελεκάν, που λέει και το τροπάριο του επιταφίου θρήνου– που τρυπάει, ας πούμε, το στήθος του, βγαίνει αίμα και πίνουν τα μωρά του και ζουν, είμαστε παιδιά του.

Ο Κύριος μάς τρέφει με το Αίμα του, μας τρέφει με το Σώμα του, μας τρέφει με το είναι του, μας προσφέρει τον ίδιο τον εαυτό του τροφή. Για λίγο να ανοίξει η καρδιά μας, να ανοίξει λίγο η ψυχή μας, παρακαλώ, και να δεχθούμε την όλη αλήθεια αυτή. Μη φοβηθούμε· να το τολμήσουμε αυτό το πράγμα. Να μην είμαστε στενόγυχοι, στενόκαρδοι. Να φύγει αυτή η μιζέρια που έχουμε.

Πλάσματα του Θεού είμαστε. Εφόσον μας έπλασε ο Θεός, αλλά και μας αναλαμβάνει και μας έχει μέσα στην Εκκλησία, περιμένει να πιστέψουμε και να τον ακολουθήσουμε. Φυσικά, αυτό σημαίνει ότι πάει και το θέλημά σου, πάει και ο εγωισμός σου, πάει και η φιλαυτία σου.

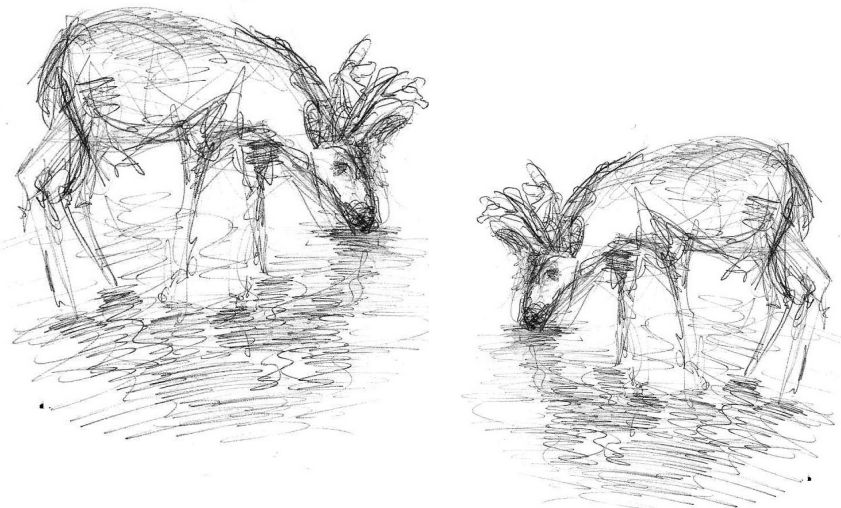
Όχι βέβαια ότι κόβονται με το μαχαίρι, αλλά έχει μεγάλη σημασία να το πάρεις κατά οριστικό τρόπο απόφαση να

πεις το ναι στον Θεό μα και έξω. Στην πράξη βέβαια θα δεις ότι θα περάσεις από πολλές τρικυμίες και φουρτούνες, όμως η αλήθεια είναι αυτή: Του Θεού περί ημών κρείττον τι προβλεψαμένου. Είχε προβλέψει ο Θεός κάτι καλύτερο για μας και γι' αυτό δεν ήθελε να τελειωθούν χωρίς εμάς όλοι αυτοί οι οποίοι έφυγαν.

Πόσο δηλαδή τώρα όλοι όσοι είναι στον ουρανό μάς αγαπούν, πόσο μας περιμένουν, πόσο προσεύχονται για μας, πόσο πρεσβεύουν να τελειωθούμε, να συντελεστεί στην ψυχή μας ό,τι έχει να γίνει, ό,τι μπορεί να γίνει, ό,τι μπορεί να κάνει ο Θεός! Εξαρτάται όμως από τη στάση μας, από την πίστη μας, από το άνοιγμά μας.

Ας νιώσουμε λοιπόν τους αγίους έτσι να μας περιμένουν, να μας αγαπούν, να προσεύχονται, να επιθυμούν πάρα πολύ να γίνει ό,τι καλύτερο σ' εμάς και να πάμε το συντομότερο εκεί, για να ολοκληρωθεί έτσι το όλο έργο του Θεού, που έχει να κάνει στις ψυχές και που οπωσδήποτε αυτή η τελείωση είναι συνδεδεμένη με την οριστική κρίση του Θεού.

Πηγή: Από την ιστοσελίδα του Ιερού Ανδρώου Ησυχαστηρίου η «Αγία Τριάς» Πανοράματος Θεσσαλονίκης.

Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης

Μάρθα Πατλάκουτσα

Χιλιάδες ήταν και οι επιστολές που λάμβανε. Όπως έλεγε ο Γέροντας, στενοχωριόταν πολύ, γιατί από τις επιστολές μάθαινε μόνο για διαζύγια και ασθένειες, ψυχικές ή σωματικές. Έκαμε τον πόνο του άλλου δικό του, επειδή μέσα του είχε απύθμενη αγάπη για τον άνθρωπο. Δεν ήθελε να μένει αμέτοχος, όταν οι άλλοι υπέφεραν. Φορτωνόταν όλο το βάρος του σταυρού στους ώμους του για να γλυτώσει τον άλλον.

«Τι θα πει, Γέροντα, “Καλό Παράδεισο”;» τον είχε ρωτήσει κάποιος.

«Με το καλό να πας στον Παράδεισο», του αποκρίθηκε αβίαστα ο Πατέρας.

«Μπορεί, Γέροντα, να εννοεί: “Να πας στον καλό Παράδεισο”;» επέμεινε ο άλλος.

«Άκουσες εσύ ποτέ να μιλούν για κακό Παράδεισο; Πάντως, για να πάει κανείς στον γλυκό Παράδεισο, πρέπει να φάει πολλά πικρά εδώ, να έχει το διαβατήριο των δοκιμασιών στο χέρι. Τι γίνεται στα νοσοκομεία! Τι δράματα! Τι πόνο έχει ο κόσμος! Πόσες μητέρες, οι καημένες, κάνουν επεμβάσεις, σκέφτονται τα παιδάκια τους και έχουν την αγωνία όλης της οικογένειας! Πόσοι οικογενειάρχες έχουν καρκίνο, κάνουν ακτινοβολίες και τι βάσανο έχουν! Να μη μπορούν να δουλέψουν, να πρέπει να πληρώσουν νοίκια, να έχουν ένα σωρό έξοδα! Εδώ άλλοι έχουν την υγεία τους και πάλι δεν μπορούν να τα βγάλουν πέρα, πόσο μάλλον να μην έχει κανείς την υγεία του και να ζορίζεται να δουλέψει, για να ανταποκριθεί λίγο στις υποχρεώσεις του! Πολύ με έχουν καταβάλει τα προβλήματα των ανθρώπων. Πόσα ακούω κάθε μέρα! Συνέχεια βάσανα, δυσκολίες!... Πίκρα όλη μέρα το στόμα και το βράδυ να πέφτω νηστικός λίγο να ξεκουραστώ. Νιώθω πολλή σωματική κούραση, αλλά και εσωτερική ξεκούραση».

Στη ζωή του ο Γέροντας πέρασε πολλές ασθένειες. Όταν είχε ισχυρούς πονοκεφάλους, έβαζε πάνω στο μέτωπο έμπλαστρα, για να μπορέσει να τους καταστείλει. Παρά τις αρρώστιες του, όμως, ποτέ δεν αμελούσε τα καθήκοντά του. Μέχρι τελείας εξαντλήσεως συνέχιζε τον αγώνα του. Συνέχιζε να προσεύχεται για όλους.

Ο Γέροντας, ενώ θεράπευε τους άλλους, δεν παρακαλούσε τον Θεό να θεραπεύσει τον ίδιο.

«Να βγάλουμε κανένα πνευματικό φράγκο ... να έχουμε για τα γεράματα», έλεγε χαριτολογώντας.

Πηγή: απόσπασμα από βιβλίο «Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης», εκδόσεις ΕΞΗ, συγγραφέας Μάρθα Πατλάκουτσα

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

Ημερομηνία & Ημέρα	Ακολουθία	Μικρός Ναός	Μεγάλος Ναός
1 ΤΕΤΑΡΤΗ	Όρθρος - Θεία Λειτουργία	—	6:30 π.μ.
3 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	Εσπερινός (Ανδρέου αρχιεπισκόπου Κρήτης του Ιεροσολυμίτου)	—	7:00 μ.μ.
4 ΣΑΒΒΑΤΟΝ	Όρθρος - Θεία Λειτουργία Εσπερινός (Αθανασίου οσίου του εν τω Άθω, Λαμπαδού οσίου του θαυματουργού)	7:00 μ.μ.	6:30 π.μ. 7:00 μ.μ.
5 ΚΥΡΙΑΚΗ	Όρθρος - Θεία Λειτουργία	6:30 π.μ.	7:00 π.μ.
6 ΔΕΥΤΕΡΑ	Όρθρος - Παράκληση στη Θεοτόκο Εσπερινός (Κυριακής Μεγαλομάρτυρος)	7:00 π.μ. —	— 7:00 μ.μ.
7 ΤΡΙΤΗ	Όρθρος - Θεία Λειτουργία	—	6:30 π.μ.
10 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	Εσπερινός (Ευφημίας μεγαλομάρτυρος της πανευφήμου, Όλγας ισαποστόλου της βασιλίσσης, Σωφρονίου οσίου του Αγιορείτου)	—	7:00 μ.μ.
11 ΣΑΒΒΑΤΟΝ	Όρθρος - Θεία Λειτουργία Εσπερινός (Πρόκλου και Ιλαρίου μαρτύρων, Οσίου Παΐσιου του Αγιορείτου)	7:00 μ.μ.	6:30 π.μ. 7:00 μ.μ.

ΙΟΥΛΙΟΥ 2026

Ημερομηνία & Ημέρα	Ακολουθία	Μικρός Ναός	Μεγάλος Ναός
12 ΚΥΡΙΑΚΗ	Όρθρος – Θεία Λειτουργία	6:30 π.μ.	7:00 π.μ.
13 ΔΕΥΤΕΡΑ	Όρθρος - Παράκληση στη Θεοτόκο	7:00 π.μ.	—
16 ΠΕΜΠΤΗ	Εσπερινός (Μαρίνης Μεγαλομάρτυρος)	—	7:00 μ.μ.
17 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	Όρθρος - Θεία Λειτουργία Εσπερινός (Αιμιλιανού μάρτυρος, Ονησιφόρου οσίου του εν Αναρίτιδι της Πάφου, Φωτίου οσίου του εν Αθηαίνου)	— —	6:30 π.μ. 7:00 μ.μ.
18 ΣΑΒΒΑΤΟΝ	Όρθρος - Θεία Λειτουργία Εσπερινός (Των Αγίων 630 Θεοφόρων Πατέρων της εν Χαλκηδόνι Δ' Οικουμενικής Συνόδου)	— 7:00 μ.μ.	6:30 π.μ. 7:00 μ.μ.
19 ΚΥΡΙΑΚΗ	Όρθρος - Θεία Λειτουργία Εσπερινός (Προφήτου Ηλίου του Θεσβίτου)	6:30 π.μ. 7:00 μ.μ.	7:00 π.μ. —
20 ΔΕΥΤΕΡΑ	Όρθρος - Θεία Λειτουργία	6:30 π.μ.	—

Ημερομηνία & Ημέρα	Ακολουθία	Μικρός Ναός	Μεγάλος Ναός
23 ΠΕΜΠΤΗ	Εσπερινός (Χριστίνης Μεγαλομάρτυρος)	—	7:00 μ.μ.
24 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	Όρθρος - Θεία Λειτουργία Εσπερινός (Κοίμησις της Αγίας Άννης)	— —	6:30 π.μ. 7:00 μ.μ.
25 ΣΑΒΒΑΤΟΝ	Όρθρος - Θεία Λειτουργία Εσπερινός (Παρασκευής Οσιομάρτυρος και Ερμολάου Ιερομάρτυρος)	— 7:00 μ.μ.	6:30 π.μ. 7:00 μ.μ.
26 ΚΥΡΙΑΚΗ	Όρθρος - Θεία Λειτουργία Εσπερινός (Παντελεήμονος Μεγαλομάρτυρος και ιαματικού)	6:30 π.μ. 7:00 μ.μ.	7:00 π.μ. —
27 ΔΕΥΤΕΡΑ	Όρθρος - Θεία Λειτουργία Εσπερινός (Θσίας Ειρήνης της Χρυσοβαλάντου, Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος και Παρμενά αποστόλων και διακόνων, Τίμωνος αποστόλου του Κυπρίου, του εν Βάση Κοιλανίου)	6:30 π.μ. —	— 7:00 μ.μ.
28 ΤΡΙΤΗ	Όρθρος - Θεία Λειτουργία	—	6:30 π.μ.
31 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	Εσπερινός (Η πρόδος του τιμίου και ζωοποιού Σταυρού, των επτά Μακκαβαίων μαρτύρων, Ελεαζάρου του διδασκάλου αυτών, Σολομονής της μητρός αυτών, Παύλης οσίας της Ρωμαίας)	—	7:00 μ.μ.

Θαυμασιός ο Θεός εν τοις Αγίοις Αυτού

Σταυροαναστάσιμη έξοδος «Θέλω να κρατηθώ από την αιωνιότητα»

(Μέρος α')

Νικολάου μητροπολίτου Μεσογαίας και Λαυρεωτικής

Συχνά με πιάνει ένα παράπονο από τον Θεό. Έχει φτιάξει έναν κόσμο, όπως λέγει η Γραφή, «καλόν λίαν», ο οποίος όμως, όταν τον αντικρύξεις, σε απογοητεύει. Ο άρχων του κόσμου τούτου είναι ο διάβολος. Γιατί; Δεν καταλαβαίνω· γιατί να δημιουργεί έναν εκπληκτικό κόσμο και τελικά αυτός να κυβερνάται από τις δυνάμεις του κακού και του σκότους; Και, εν πάση περιπτώσει, όταν μέσα σε αυτή την κατάσταση σαν αστέρια εμφανίζονται λίγοι αλλά μεγαλειώδεις άνθρωποι, πώς γίνεται και αυτοί υποφέρουν, διώκονται, πικραίνονται, συχνά δε και πεθαίνουν πρόωρα; Θεέ μου, γιατί μας το κάνεις αυτό; Γιατί μέσα στον απaráκλητο βίο μας, τόσο επώδυνα μας παίρνεις και την ελάχιστη παρηγοριά; Πώς αυτό να το συνδυάσουμε με την αγάπη Σου; Πώς να το δικαιολογήσουμε με την παντοδυναμία Σου;

Έχω μεγάλη δυσκολία να βρω ικανοποιητικές απαντήσεις σε αυτά τα ερωτήματα. Από την άλλη πλευρά, η αγάπη του Θεού και η δύναμή Του μου είναι δεδομένα. Δεν μπορώ με τίποτα να τα αμφισβητήσω. Ή μάλλον δοκιμάζω να τα αμφισβητήσω και μου επιστρέφουν επιβεβαιωμένα.

Από τη ζωή στην όντως ζωή

Γνώρισα μια γλυκύτατη κοπέλα. Το βλέμμα της φοβερά διεισδυτικό, αποκαλυπτικό. Στολισμένη με μοναδικά χαρίσματα: σπάνια αξιοπρέπεια, αρχοντική ευγένεια, σεμνότητα και ταπείνωση ετεροκοσμική. Δεν μπορώ να φανταστώ άνθρωπο που να τη γνώρισε και να μην αισθάνεται δέος και ανομολόγητο θαυμασμό. Το λουλούδι αυτό για οκτώ χρόνια βασανίστηκε από ανίατη ασθένεια. Ποτέ δεν παραπονέθηκε. Ποτέ δεν διερωτήθηκε. Ο τρόπος της, το ύφος της, η ζωή της επαλήθευαν το προφητικό «εγώ δε ούκ απειθώ ουδέ αντιλέγω». Με άγνωστους

μυστικούς μηχανισμούς κατάφερε να διαψεύδει συνεχώς τις προβλέψεις των γιατρών. Επί τέσσερα ολόκληρα χρόνια, όλοι την περίμεναν, αυτή χαμογελαστά άντεχε και επαναληπτικά κέρδιζε τις μικρομάχες και υποχρέωνε τον Θεό να μεταβάλλει τα προγράμματά Του.

Είχα την ευλογία να φιλοξενήσω τα μυστικά της αδαμάντινης ψυχής της καθ' όλην αυτήν την περίοδο. Ποτέ δεν συζητήσαμε γι' αυτή τη ζωή, γιατί να της συμβεί αυτό ή πως θα γίνει ένα θαύμα ώστε να μην πεθάνει. Μονίμως διερευνούσαμε την ομορφιά και την αλήθεια των επέκεινα. Με εντυπωσίαζε η τόλμη της. Δείλιαζε ανθρώπινα μπροστά στον πόνο, όχι όμως και στον θάνατο. Πολύ εύκολα δεχόταν έναν κόσμο χωρίς αυτήν, έναν κόσμο με άλλους να χαίρονται και αυτή να υποφέρει. Η ύπαρξή της προκλητικά ανάλαφρη και απαλή. Αγγελική!

Λίγους μήνες πριν πεθάνει, με επισκέφθηκε για την τελευταία της πιθανόν εξομολόγηση. Στο τέλος, μου ζήτησε να της κάνω μία χάρη· μου ζήτησε να μου προσφέρει το λείψανο του σώματός της -εγώ να τελέσω την εξόδιο ακολουθία της- και το υπόλειμμα σ' αυτόν τον κόσμο της ψυχής της. Μου άφησε όλες τις οικονομίες της.

-Όταν θα τα χρησιμοποιήσετε μετά τον θάνατό μου, να ξέρετε ότι εγώ θα ζω. Αυτή είναι η απόδειξη ότι φεύγω, αλλά δεν τελειώνω.

-Όποιος φύγει πρώτος, Νάντια, να ετοιμάσει την υποδοχή για τον άλλον.

-Εγώ θα φύγω πρώτη, πάτερ. Δεν βλέπετε; Τα πνευμόνια μου είναι γεμάτα. Με το ζόρι αναπνέω.

-Αυτό δε λέει τίποτα. Ένα δυστύχημα ή ένα εγκεφαλικό μπορεί να ανατρέψει τα προγνωστικά.

-Εσείς χρειάζεστε πολύ.

-Γιατί εσύ χρειάζεσαι λιγότερο;

-Εγώ πλέον έβαλα πλώρη για τον άλλον κόσμο.

-Πού ξέρεις; Ο Θεός μπορεί να κάνει το θαύμα Του. Λίγες φορές διαψεύστηκαν οι εκτιμήσεις και προβλέψεις των γιατρών; Δεν μου λες; Δεν κάνεις ποτέ την προσευχή σου να κάνει ένα θαύμα ο Θεός;

-Για μένα;

-Φυσικά για σένα.

-Ασφαλώς όχι, πάτερ μου. Εμένα μου έχει κάνει τόσα θαύματα, που δεν τολμώ να ζητήσω άλλα. Ας κάνει θαύμα και σε κανέναν άλλον. Είναι τόσοι οι πονεμένοι που περιμένουν.

Πώς είναι δυνατόν ο Θεός να μην κάνει ένα θαύμα σε έναν τέτοιο άνθρωπο; Πώς είναι δυνατόν να μη δίνει σε αυτόν που δεν ζητάει; Πώς είναι δυνατόν να μην ακούει την καρδιά αυτού που ταπεινά κι ευγενικά σκέπτεται τους άλλους; Η Νάντια βιάστηκε να ανεβεί ψηλά, «τελειωθείσα εν ολίγω επλήρωσε χρόνους μακρούς, αρεστή γαρ ήν Κυρίω η αρετή αυτής». Ίσως είναι κρίμα που κάποιοι άνθρωποι φτάνουν τόσο γρήγορα στην τελειότητα, που ανήκουν περισσότερο στον χώρο της βασιλείας του Θεού παρά ταιριάζουν στο σενάριο αυτού του κόσμου.

Πέρασαν μερικοί μήνες. Η Νάντια μπαίνει στο νοσοκομείο. Όλες οι ενδείξεις συνηγορούν ότι εδώ θα καταλήξει. Το πληροφορήθηκα και πήγα να την επισκεφθώ.

-Νάντια, τι κάνεις; Ήλθα.

-Πάτερ, πόσο χαίρομαι που σας βλέπω! Θέλω την ευχή σας, όχι για να ζήσω, αλλά για να με συνοδεύει στο αιώνιο ταξίδι μου. Γι' αυτό και σας ζήτησα. Τώρα πλέον τελείωσαν τα θαύματα. Πονάω αφόρητα. Θέλω να φύγω. Είναι αμαρτία;

-Τι είναι καλύτερο; Να είσαι στα χέρια του Θεού και να πονάς ή να φύγεις μια ώρα νωρίτερα και να πονάμε εμείς για τον χωρισμό;

-Προτιμώ να μην πονάτε και να είμαι εγώ στα χέρια του Θεού. Το αισθάνομαι. Τι ευλογία! Γιατί να είμαι όμως τόσο αχάριστη;

-Ξέρεις, δεν σε λυπάμαι που φεύγεις. Γιατί δεν χωριζόμαστε. Ούτε τελιώνεις εσύ και περιμένουμε εμείς. Απλά, πολύ πονάμε που τόσο ταλαιπωρείσαι.

-Να ξέρετε, τώρα πού συζητούμε, πονώ, αλλά δεν ταλαιπωρούμαι. Χαίρομαι αφάνταστα την παρουσία του Θεού. Για φανταστείτε να μην πονούσε το σώμα και να μην ένιωθε την παρουσία Του η ψυχή μου! Είμαι πολύ ευτυχισμένη.

-Πες μου, πώς νιώθεις την άλλη ζωή; Αισθάνεσαι πως πλησιάζει; Φοβάσαι; Αγωνιάς;

-Εγώ, πάτερ, τη νιώθω σαν όντως ζωή. Όχι σαν άλλη ζωή. Είναι αυτό σωστό; Απλά, μπαίνω και βγαίνω στον χώρο της. Πηγαίνω εκεί και με χαϊδεύει η αιωνιότητα. Γυρίζω εδώ και πονάω μεν πολύ, λίγο φοβάμαι, αλλά με γλυκαίνει η αγάπη και η συντροφιά όλων σας. Και το ένα του Θεού και το άλλο. Ας γίνει, λοιπόν, το θέλημά Του. Η χαρά που παίρνω μαζί σας δεν περιγράφεται. Σας αγαπώ όλους πάρα πολύ. Μόνο που δεν θέλω να με βλέπετε έτσι και να πονάτε. Συγχωρέστε με.

-Μα εμείς είμαστε αδέρφια σου και πονάμε μαζί σου, αλλά χαιρόμαστε πολύ την αγάπη μας. Εγώ ένα μόνο θα σου πω: όταν κανείς βρίσκεται σε δοκιμασία σαν τη δική σου και αισθάνεται πως φεύγει, δύο πράγματα νιώθει μέσα του βαθιά: την ψύχρα της μοναξιάς και το σκοτάδι του τέλους. Η αγάπη ζεσταίνει και η πίστη φωτίζει με ελπίδα. Εσύ μοιράζεσαι πολλή αγάπη μαζί μας και έχεις μεγάλη πίστη. Έτσι, ούτε μόνη νιώθεις ούτε σε σκοτάδι βρίσκεσαι.

-Εγώ, πάτερ, δεν έχω μεγάλη πίστη, δεν είμαι καλή χριστιανή, δεν είμαι και πολύ της εκκλησίας. Πήγαινα στην εκκλησία, αλλά ένιωθα πολύ ξένη εκεί μέσα. Δεν καταλάβαινα και πολλά, αλλά αισθάνομαι πως βρίσκομαι σε σκοτάδι όσο συνεχίζω να παραμένω εδώ. Μάλλον σε ομίχλη. Προσδοκώ όμως το μέλλον μου, για το οποίο μας μιλάτε συχνά. Πολύ σας ευχαριστώ. Δώστε μου το χέρι σας να το φιλήσω.

Ακούμπησε τα χείλη της στο χέρι μου. Ένιωθα να μου παίρνει όση ευχή είχα. Αναντίρρητα, ήταν το αληθινότερο, το δυνατότερο, το καλύτερο χειροφίλημα που δέχτηκα στη διάρκεια της ζωής μου ως κληρικός. Ένιωσα «δύναμιν εξελθούσαν» (Λουκ. η' 46). Αισθάνθηκα ζωντανά τη δύναμη της ιερωσύνης μου.

-Γιατί μου κρατάς σφιχτά το χέρι; τη ρωτώ.

-Θέλω να κρατηθώ από την αιωνιότητα.

-Μα έτσι κρατιέσαι από την προσωρινότητα.

-Πάτερ, δεν φιλώ το χέρι του ανθρώπου που γνώρισα, αλλά το χέρι αυτού που μου γνώρισε τον Θεό.

Πηγή: απόσπασμα από το βιβλίο «Εκεί που δε φαίνεται ο Θεός»

Περί της συνεχούς Μετάληψως των Αχράντων του Χριστού Μυστηρίων

Αγίου Νικοδήμου Αγιορείτου

**«Το να μην κοινωνεί κάποιος συχνά
επιφέρει μεγάλη βλάβη στον εαυτό του»**

(Κεφ. Γ΄)

Η σπάνια θεία Μετάληψη προξενεί στους χριστιανούς όλα τα αντίθετα· όποιος καθυστερεί να κοινωνεί δεν κάνει καμιά προετοιμασία. Δε γίνεται προσεκτικός και δεν είναι σε επιφυλακή όσον αφορά τους πονηρούς λογισμούς. Η βραδύτητά του τον κάνει να πέφτει σε αμέλεια και να ψυχραίνεται η θέρμη της ευλάβειας και της θεϊκής αγάπης. Το μεγάλο χρονικό διάστημα του δίνει την άδεια να περπατά στη ζωή του με άνεση και αδιαφορία. Δεν έχει φόβο στην ψυχή του και συστολή στις αισθήσεις του, δεν περιφρουρεί τις κινήσεις της ψυχής του. Κάνει τέλεια κατάλυση στα φαγητά και στα λόγια και σε άπρεπες θεωρίες και ακούσματα. Έτσι γίνεται σαν άλογο, που επειδή δεν έχει χαλινάρι, εξολισθαίνει σε κάθε γκρεμό αμαρτίας.

Απορώ πως μπορούν να απολαύσουν τον αγιασμό και τη χάρη από τα θεία Μυστήρια όσοι, ενώ είναι άξιοι να μεταλάβουν, αργοπορούν όσο είναι δυνατόν. Το ίδιο και ο Καβάσιλας που αναφέραμε προηγουμένως. Πώς μπορούν να καταμαράνουν τη φλόγα των παθών όταν δεν κοινωνούν τα άχραντα Μυστήρια, τα οποία καταδιώκουν κάθε αμαρτία, κατακοιμίζουν τον άγριο πόλεμο της σάρκας και απονεκρώνουν τα πάθη, όπως λέει και ο ιερός Κύριλλος;

Πώς μπορούν να καθαρίσουν τον νου τους; Να λαμπρύνουν τη διάνοιά τους; Να καλλωπίσουν όλες τις δυνάμεις της ψυχής τους, αν δεν μεταλαμβάνουν

το Σώμα και το Αίμα του Κυρίου μας, που κατά τον θείο Χρυσόστομο είναι η αληθινή κάθαρση, η αληθινή ωραιότητα, ο αληθινός φωτισμός και η ευγένεια της ψυχής;

Πώς είναι δυνατό να αποφύγουν τον νοητό Φαραώ και την Αίγυπτο, δηλαδή την πικρή και διώκτρια αμαρτία, όταν δεν είναι σφραγισμένοι και σημειωμένοι με το τίμιο Αίμα του Χριστού, όπως είπε και ο Γρηγόριος ο Θεολόγος. Με ποιον τρόπο θα ανάψουν στην καρδιά τους τη θεϊκή αγάπη, την πνευματική χαρά, τη θεία ειρήνη και τους υπόλοιπους καρπούς και χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος, χωρίς να μεταλαμβάνουν το Σώμα και Αίμα του αγαπητού Υιού του Πατρός και Ομοουσίου με το Άγιο Πνεύμα, που είναι η όντως χαρά και ειρήνη για μας, κατά τον Απόστολο, καθώς και η πηγή όλων των αγαθών;

Εγώ εξίσταμαι και απορώ, πώς τη σημερινή εποχή μπορούν να εορτάσουν οι Χριστιανοί τις Κυριακές ή τις άλλες γιορτές του χρόνου και να χαρούν πνευματικά με αληθινή χαρά, εάν δε μεταλαμβάνουν συνεχώς τη θεία Κοινωνία, που είναι η αιτία και αφορμή κάθε γιορτής και πανηγυρης;

Βεβαιότατα, λοιπόν, όσοι δε μεταλαμβάνουν συνεχώς στερούνται (δυστυχώς) όλα αυτά τα ουράνια και θεία αγαθά. Επιπλέον, είναι και παραβάτες των εντολών και των δεσποτικών αποφάσεων του Κυρίου που προείπαμε, των αποστολικών και συνοδικών κανόνων και όλων των κατά μέρος αγίων που αναφέραμε.

Εκείνοι που αργοπορούν να κοινωνήσουν, συν τοις άλλοις, δίνουν την άδεια και το περιθώριο στον διάβολο να τους ρίχνει σε διάφορες αμαρτίες και σε πολλούς άλλους πειρασμούς, όπως λέει και ο θείος Κύριλλος ο Αλεξανδρείας: «Όσοι απομακρύνουν τον εαυτό τους από την Εκκλησία και τη θεία Κοινωνία, γίνονται εχθροί του Θεού και φίλοι του διαβόλου».

Ο θείος Χρυσόστομος λέει: «Για αυτό τον λόγο, Κύριε, πλησιάζω συχνά στα Μυστήρια και μεταλαμβάνω· επειδή φοβάμαι μήπως απομακρυνόμενος πολύ καιρό από τη θεία

Κοινωνία, με βρει απογυμνωμένο από τη χάρη Σου ο νοητός λύκος, ο διάβολος, και με θανατώσει».

Ο όσιος Παλλάδιος διηγείται το εξής για τον αββά Μακάριο τον Αιγύπτιο. Αφού θεράπευσε εκείνη τη γυναίκα που με τη συνεργασία του διαβόλου φαινόταν σαν φοράδα στους ανθρώπους, της έδωσε αυτή τη συμβουλή: «Γυναίκα, ποτέ σου να μη λείψεις από την Κοινωνία των Μυστηρίων του Χριστού, αλλά να μεταλαμβάνεις συχνά. Αυτή η διαβολική ενέργεια σε ακολούθησε, επειδή για πέντε εβδομάδες δε μετέλαβες. Από αυτό βρήκε χώρο ο διάβολος και σε πείραξε».

Ο θείος Χρυσόστομος την ημέρα που χειροτονήθηκε θεράπευσε έναν δαιμονισμένο. Μετά τον νουθέτησε να πηγαίνει στην Εκκλησία και να προσέρχεται στα θεία Μυστήρια με νηστείες και προσευχές, για να μην τον πειράξει πλέον ο διάβολος. Ο Συμεών ο Μεταφραστής το γράφει στον βίο του αγίου, λέγοντας: «κάποιος άνθρωπος που είχε ακάθαρτο δαιμόνιο, πήδηξε ξαφνικά στη μέση της Εκκλησίας. Πέφτοντας κάτω, έβγαζε αφρούς από το στόμα του και κρεμούσε έξω τη γλώσσα του. Όσοι παρευρίσκονταν, βλέποντας ένα τέτοιο θέαμα, παρακαλούσαν θερμά την αγία εκείνη ψυχή του θείου Χρυσόστομου, να παρακαλέσει τον Θεό να τη θεραπεύσει. Ο άγιος είπε στον άνθρωπο να πλησιάσει. Κοιτάζοντάς τον με φιλόφρων βλέμμα, αφού τον σφράγισε με το χέρι του και επικαλέστηκε το όνομα της αγίας Τριάδας, πρόσταξε το δαιμόνιο να εξέλθει. Ευθύς, ω του θαύματος, ο λόγος του πραγματοποιήθηκε. Ο άνθρωπος αμέσως ελευθερώθηκε από τη δεινή ασθένεια του δαιμονίου. Ύστερα, αφού τον σήκωσε ο άγιος από κάτω, τον συμβούλεψε να πηγαίνει στην Εκκλησία, να προσέρχεται στη θεία Κοινωνία και να ασκείται με νηστείες και προσευχές. Του είπε ότι «έτσι ζώντας, δεν πρόκειται να πειραχθείς πια από τον εχθρό, ούτε πρόκειται να συλληφθείς από τις δαιμονικές παγίδες και ενέδρες του».

Ακούτε, αδελφοί μου, τι συμφορές παθαίνουν όσοι δε μεταλαμβάνουν συχνά και απομακρύνονται από τα Μυστήρια; Ακούτε ότι δαιμονίζονται ή και μεταμορφώνονται

σε κάποιον είδος αλόγων ζώων, όπως τα παλιά χρόνια ο βασιλιάς Ναβουχοδονόσορας μεταμορφώθηκε σε βόδι; Και δίκαια υποφέρουν· διότι ενώ μπορούν να γίνουν από άνθρωποι θεοί κατά χάριν με τη συνεχή θεία Κοινωνία, δεν το θέλουν. Απομακρυνόμενοι όμως από τη θεία Μετάληψη χάνουν και την ανθρώπινη μορφή που έχουν, μετασχηματίζονται σε άλογα ζώα και παραδίδονται στην εξουσία του σατανά, όπως λέει και ο ψαλμωδός: «ω Κύριε, ιδού, χάνονται εντελώς εκείνοι που απομακρύνονται από τη χάρη Σου».

Αν αιφνιδίως έρθει ο θάνατος σε εκείνους που αργοπορούν να μεταλάβουν και τους βρει ανέτοιμους χωρίς τη θεία Μετάληψη, τι άραγε θα γίνουν οι ταλαίπωροι; Πώς θα μπορέσουν να διέλθουν με ελευθερία τους τελωνάρχες δαίμονες του αέρος; Ποιον φόβο και τρόμο θα δοκιμάσει η ψυχή τους, ενώ μπορούσαν να ελευθερωθούν από όλα αυτά με τη συχνή Κοινωνία, όπως έχει πει ο θείος Χρυσόστομος; Έλεος, Θεέ μου.

Λοιπόν, αδελφοί μου, αφού η σπάνια Μετάληψη μας προξενεί τόσο μεγάλα και ανεκδιήγητα κακά, ενώ η συχνή Κοινωνία μας χαρίζει τόσο υψηλά, μεγάλα, ουράνια και υπερφυσικά αγαθά και στην παρούσα ζωή και στη μέλλουσα, γιατί να αργοπορούμε τόσο να μεταλάβουμε; Γιατί να μην κάνουμε την πρόπευσα προετοιμασία για να κοινωνούμε τα θεία Μυστήρια κάθε Σάββατο ή Κυριακή και σε κάθε γιορτή αν δεν μπορούμε κάθε μέρα; Έπρεπε με μεγάλη χαρά να τρέχουμε συχνά στην ιερή Τράπεζα, για να μεταλάβουμε τον γλυκύτατό μας Ιησού Χριστό, που είναι όλη μας η ζωή, η πνοή, το είναι μας, όλη μας η ελπίδα και η σωτηρία. Έτσι, θα ήμασταν πάντοτε ενωμένοι και αχώριστοι από Αυτόν και σ' αυτή τη ζωή και στην άλλη. Εμείς όμως το ανεχόμαστε και μάλιστα έχουμε μεγάλη χαρά να αργοπορούμε και να απομακρυνόμαστε από Αυτόν.

Αν μας στερήσει κάποιος την τράπεζα των σωματικών φαγητών, έστω και μία ημέρα, λυπούμαστε, αδημονούμε και μας φαίνεται μεγάλο κακό. Όμως δεν το θεωρούμε συμφορά, αν στερηθούμε την πνευματική και ουράνια τράπεζα των

θείων Μυστηρίων μία ή δύο μέρες ή και μήνες ολόκληρους. Σε τι μεγάλη σύγχυση βρίσκονται οι σημερινοί χριστιανοί, που δε διακρίνουν τα σωματικά από τα πνευματικά αγαθά! Τα σωματικά τα εναγκαλίζονται με όλη τους την αγάπη, ενώ τα πνευματικά δεν τα επιθυμούν καθόλου.

Πολλοί φιλόθεοι χριστιανοί δαπανούν πολλά χρήματα, υποφέρουν πολλούς κόπους, υποφέρουν πολλούς κινδύνους και δια θαλάσσης και δια ξηράς για να πάνε στα Ιεροσόλυμα να προσκυνήσουν τον ζωοποιό Τάφο του Κυρίου και τους άλλους Αγίους Τόπους. Μάλιστα, το έχουν για καύχημα να ονομάζονται προσκυνητές αυτών των ιερών προσκυνημάτων. Πολλοί ακούγοντας ότι κάποιος ιερό λείψανο ενός αγίου βρίσκεται σε ένα μακρινό τόπο, τρέχουν με πολλή προθυμία να το προσκυνήσουν, για να λάβουν χάρη και αγιασμό.

Αλλά λίγη επιθυμία έχουν ή μάλλον καθόλου δεν τους νοιάζει να μεταλάβουν τα άχραντα Μυστήρια και να αξιωθούν να απολαύσουν όχι τον ζωοποιό Τάφο, όχι Τόπους Αγίους, όχι λείψανα αγίων αλλά τον Βασιλέα του παντός και Άγιο των Αγίων. Για να πάνε στους Αγίους Τόπους και χρήματα ξοδεύουν και μακρινούς δρόμους περπατούν και πολλούς κινδύνους υπομένουν. Αντίθετα, για να κοινωνήσουν, δεν χρειάζεται ούτε χρήματα να ξοδέψουν, ούτε μακριά να περπατήσουν, ούτε να υπομείνουν κινδύνους. Φτάνει μόνο να κάνουν μία συντετριμμένη εξομολόγηση, μια αληθινή ικανοποίηση καρδιάς και προετοιμασία και αμέσως μπορούν να απολαύσουν τη θεία Μετάληψη και να γίνουν σύσσωμοι και σύναιμοι με τον Χριστό. Και με όλες αυτές τις ευκολίες και πάλι όλοι αμελούν σ' αυτό και παραιτούνται.

Αχ αδελφοί μου, αν βλέπαμε έστω και μία φορά με τους νοητούς οφθαλμούς της ψυχής μας τι υψηλά και πόσο μεγάλα αγαθά στερούμαστε μη μεταλαμβάνοντας συνεχώς, τότε ναι, θα βάζαμε όλα μας τα δυνατά για να ετοιμαστούμε και να μεταλάβουμε, αν ήταν δυνατόν, και κάθε μέρα.

Λοιπόν, αν δείξαμε μεγάλη αμέλεια ως τώρα για την αγία Κοινωνία, από τώρα και στο εξής, σας παρακαλώ μέσα από την καρδιά μου, με αγάπη αδελφική, να ξυπνήσουμε από

τον βαρύ ύπνο της ραθυμίας και να αποκτήσουμε προθυμία και επιμέλεια. Και αν κάποιος από εκείνους που έχουν την πνευματική εξουσία μας εμποδίσει από αυτό το θεάρεστο έργο, ας μην ψυχραίνουμε αμέσως τη ζέση της προθυμίας και λαχτάρας μας. Όχι. Αλλά πέφτοντας, ας καταφιλούμε τα πόδια του σαν την πόρνη και ας επιμένουμε κρούοντας τη θύρα και ζητώντας την άδεια. Και σίγουρα, δεν πιστεύω να βρεθεί κάποιος τόσο πολύ σκληρόκαρδος, ο οποίος ενώ βλέπει τη θερμή προθυμία που έχουμε για τη θεία Κοινωνία, να μας εμποδίζει. Μάλιστα, έχω την πληροφορία ότι όσο σκληρόκαρδος και αν είναι, όσο και αν φοβάται κατά κάποιον τρόπο την κακή συνήθεια που επικράτησε σε αυτό, θα καμφθεί η καρδιά του να μας δώσει την άδεια να πράξουμε το ποθούμενο.

Πηγή: Αγίου Νικοδήμου Αγιορείτου, περί της συνεχούς Μεταλήψεως των Αχράντων του Χριστού Μυστηρίων, εκδόσεις ΜΥΡΙΟΒΙΒΛΟΣ

Από τους λόγους του Αγίου Παΐσιου

«Ο φόβος του Θεού είναι η αρχή της αρετής. Ο φόβος γεννιέται από την πίστη. Η αρχή της ενάρετης ζωής είναι το να καταγίνεται ο νους του ανθρώπου πάντοτε με τη μελέτη των Θείων Λόγων. Οι Λόγοι του Κυρίου μάς αναγκάζουν να αναγνωρίσουμε και το δικό μας καθήκον μας. Την αγία Του ζωή να εκλέξουμε ως παράδειγμα και όλες τις αρετές Του να μιμηθούμε. Η διδασκαλία του Ιησού είναι φως. Ο άνθρωπος που επιθυμεί να κατανοήσει τη διδασκαλία Του σε όλη την έκτασή της πρέπει να πιστεύει στον Ιησού και οφείλει να τακτοποιεί τη ζωή του σύμφωνα με τη ζωή του Κυρίου και να μετανοεί ειλικρινά».

«Εσύ δεν μπορείς ούτε τον δρόμο να περάσεις μόνος σου...»

«Μιλήσαμε για μιάμιση ώρα στο τηλέφωνο. Αναλύσαμε ακόμα και τη γραμμή υπεράσπισης που θα ακολουθούσαμε στο δικαστήριο, τα συμφωνήσαμε όλα και κλείσαμε ραντεβού, για να έρθει στο γραφείο μου. Όταν με είδε και κατάλαβε ότι είμαι τυφλός, έχασε τα λόγια του. Δεν μπορούσε να το διαχειριστεί. Είπε: «Απ' ό,τι βλέπω, εσύ δεν μπορείς ούτε τον δρόμο να περάσεις μόνος σου. Και θα μπορέσεις να με εκπροσωπήσεις στο δικαστήριο;»

Αυτό είναι ένα απόσπασμα από μια συνέντευξη που έδωσε ένας δικηγόρος. Το περιστατικό στο οποίο αναφέρεται το συγκεκριμένο απόσπασμα έγινε πριν χρόνια. Όπως διευκρίνισε ο δικηγόρος, έγινε στην αρχή της καριέρας του.

Πολλά θα μπορούσε να πει κανείς, παρακολουθώντας αυτή τη συνέντευξη. Μπορεί ο συγκεκριμένος άνθρωπος να μην μπορεί να διασταυρώσει τον δρόμο μόνος του. Έχει, όμως, αυτό σχέση με το επάγγελμά του; Μπορεί η δασκάλα του παιδιού μας να είναι κακή μαγείρισσα. Μας ενδιαφέρει; Θα το μάθουμε ποτέ;

Μπορεί η γιατρός μας να μην ξέρει να σιδερώνει. Έχει αυτό σημασία για μας; Μπορεί ο αρχιτέκτονας που θα σχεδιάσει το σπίτι μας να μην ξέρει να κολυμπά. Θα μας επηρέαζε ποτέ αυτή η πληροφορία; Όντως υπάρχουν αμέτρητες πληροφορίες για την προσωπική ζωή και τις ικανότητες των επαγγελματιών με τους οποίους συνεργαζόμαστε, που είναι εντελώς άσχετες με την επαγγελματική ιδιότητα και ικανότητά τους, άρα ούτε μας αφορούν, ούτε μας ενδιαφέρουν και το πιθανότερο είναι ότι δε θα τις μάθουμε ποτέ.

Όλοι μας, όμως, έχουμε και χαρακτηριστικά που φαίνονται, αλλά και πάλι είναι άσχετα με το επάγγελμά μας. Έχουμε το φύλο μας, την ηλικία μας, την εμφάνισή μας, τα εκ γενετής ή και άλλα χαρακτηριστικά μας, όπως είναι η τύφλωση, η κώφωση, μια

αναπηρία ή παραμόρφωση κλπ κλπ. Εάν κάποιος αναφερθεί σε κάποιο χαρακτηριστικό μας, συνδέοντάς το παράλογα με την επαγγελματική μας ιδιότητα και γενικά, αν κάποιος αναφερθεί σε οποιοδήποτε χαρακτηριστικό μας, με διάθεση να μας μειώσει ή για οποιοδήποτε άλλο λόγο, που δε σχετίζεται με το θέμα της συζήτησης, τότε συμπεριφέρεται ρατσιστικά (Με τον όρο «κοινωνικός ρατσισμός», στην καθημερινή γλώσσα, εννοούμε όλων των ειδών τις διακρίσεις). Αν κάποιος αναφερθεί στο φύλο μας με αυτή τη διάθεση, τότε λέμε ότι το σχόλιο είναι σεξιστικό. Και τώρα θυμήθηκα την «απορία» εκείνου του κυρίου πριν λίγο καιρό, όταν ρώτησε το αξιομνημόνευτο: «Είναι σεξιστικό να λέμε τη λέξη γυναίκα;» Είχε πει, σύμφωνα με το άρθρο που είχα διαβάσει τότε: «Βρέθηκε μια γυναίκα μετά από 50 χρόνια να αλλάξει το σχέδιο αξιολόγησης των εκπαιδευτικών». Ναι, είναι σεξιστικό να κάνουμε αναφορά στο φύλο ενός ανθρώπου, όταν το θέμα της συζήτησης είναι εντελώς άσχετο. Ποια σχέση μπορεί να έχει το φύλο της υπουργού με το σχέδιο αξιολόγησης των εκπαιδευτικών; Καμία σχέση απολύτως! Γι' αυτό τον λόγο, το σχόλιο ήταν σεξιστικό!

Μπορεί να έχει πολλά μειονεκτήματα, δυσκολίες, προκλήσεις η εποχή που ζούμε, όπως άλλωστε και όλες οι άλλες εποχές. Έχει, όμως, κατά την άποψή μου, ένα σπουδαίο πλεονέκτημα. Αυτό είναι η ευαισθησία ολοένα και περισσότερων ανθρώπων σε ό,τι έχει να κάνει με τον σεβασμό των δικαιωμάτων του κάθε ανθρώπου. Κάποτε, αυτό που είπε εκείνος ο κύριος στον δικηγόρο και εκείνο που είπε ο άλλος κύριος για την υπουργό ήταν καθημερινά φαινόμενα και ελάχιστοι θα τα αναγνώριζαν ως μορφές καταπάτησης του ανθρώπινου δικαιώματος όλων των ανθρώπων στην ίση μεταχείριση, άσχετα με τα οποιαδήποτε χαρακτηριστικά τους. Σήμερα, πολλοί άνθρωποι είναι ευαίσθητοι και αντιδρούν στον ρατσιστικό λόγο, στον λόγο που αναπαράγει στερεότυπα, στον λόγο που δε σέβεται την αρχή της ισότητας αλλά και το δικαίωμα όλων μας σε αυτή.

ΔΧ

● Δώσε πρώτη κληρονομία στα παιδιά σου την αρετή και ύστερα μοίρασέ τους και την περιουσία σου.

● Η ψαλμωδία για τα παιδιά είναι άνεση και ευχαρίστηση αλλά και αναφορά στον Θεό.

● Όπως η φύση παίρνει λαμπρό χρώμα από τον ακτινοβόλο ήλιο, έτσι και η ψυχή μας από τα διδάγματα των πατέρων.

● Η μολυσμένη ατμόσφαιρα και η κακία έχουν ένα κοινό σημείο: η μία μολύνει το σώμα και η άλλη την ψυχή.

Εξομολογήσεις

Εξομολογήσεις γίνονται μετά από συνεννόηση με τον π. Μιχαήλ (**99883799**) και τον π. Κυριάκο (**99441025**).

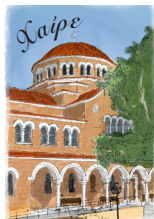
Υπενθυμίσεις:

1. Καθημερινά οι πατέρες βρίσκονται στο γραφείο του μεγάλου Ναού μεταξύ 6:00 - 7:00 μ.μ. για εξυπηρέτηση του κοινού. Τηλέφωνο: 22432401 (π. Μιχαήλ 99883799, π. Κυριάκος 99441025 και π. Λαυρέντιος 96457111).
2. Ο Ναός παραμένει ανοιχτός από τις 7:00-11:00 π.μ. και 6:00 - 8:00 μ.μ. καθημερινά. Για περισσότερες πληροφορίες αποταθείτε στα τηλέφωνα της Εκκλησιαστικής Επιτροπής, (22459760, 22459763) (7:30 π.μ. - 5:30 μ.μ. καθημερινά).

Περιοδικό "Χαίρε" ● Αρ. τ. 31 ● Ιούλιος 2026

Υπεύθυνος: Πρωτ. Κυριάκος Χρίστου ● Τηλέφωνο: +357 22459760
Φαξ: +357 22437746 ● Διεύθυνση: Τ.Θ. 29115, (1621), Λευκωσία
Email: inpanayiasev@cytanet.com.cy ● Website: www.panagiapalouriotissa.com

Έργο ζωγραφικής στο εξώφυλλο: Αλέξανδρου Μουστά
Εκτύπωση: Τυπογραφεία "Γαλαξίας" λτδ, Τηλ.: 22433520, Λευκωσία
email: galpress@cytanet.com.cy

*Ιερός Ναός
Παναγίας
Παλουριώτισσας*